

# Tarn Aeluin

A Ami Emi Ami C Dmi C  
 Je - ze - ro u - pro - střed še - di, vo - du krev zbar - vi - la na - chem a  
 G Ami Emi Ami Emi Ami  
 mě - dí v ten truch - li - vý pod - zim - ní den. Kní - že a pán té - hle ze - mě  
 C Dmi C G F G  
 po - sled - ní mr - tev je, zvěs - tu - jí tem - ně ti na vět - vích vrá - ny a  
 C Ami Dmi C G Ami  
 kr - kav - ců hej - na a hla - di - na Ae - lu - in ne - bu - de stej - ná teď pro to - ho,  
 Emi Ami B F G Dmi Ami  
 kdo zbu - de sám. Teď, Be - re - ne, vstá - vej, vždyť sen už se krá - tí, zkus  
 F G Dmi Ami F G Dmi  
 o - kla - mat sud - bu a před - běh - nout čas. Snad po - sel - ství mrt - vé - ho na - dě - ji  
 C Ami Dmi Ami G Ami  
 dá ti, jenž hoř - kos - ti po - hár pil do dna a na - dě - ji zhas.

(A) Jezero uprostřed šedi,  
 vodu krev zbarvila nachem a mědí  
 v ten truchlivý podzimní den.  
 Kníže a pán téhle země  
 poslední mrtev je, zvěstují temně  
 ti na větších vrány a krkavců hejna  
 a hladina Aeluin nebude stejná  
 teď pro toho, kdo zbude sám.

(B) Teď, Berene, vstávej,  
 vždyť sen už se krátí,  
 zkus oklamat sudbu a předběhnout čas.  
 Snad poselství mrtvého naději dá ti,  
 jenž hořkosti pohár pil do dna  
 a naději zhas.

(A) Oklamán Severu vládcem  
 zemřel i poslední přítel a zrádce,  
 co zprávu zlou přinést měl dřív.  
 Otec a pán téhle země  
 i druhové padli, zní píseň vran temně  
 a nepřítel chvátá se pochlubit smrtí,  
 již Sosnové země vzdor konečně zdrtí,  
 a křídla tmy rozestře snáz.

(B) Teď, Berene, vstávej,  
 vždyť den už se krátí,  
 teď mstitelem rodných jen zbývá ti být.  
 A snad králův prsten teď naději dá ti,  
 co v zástavu přátelství dán byl,  
 máš skřetům ho vzít.

(A) Jezero uprostřed šedi,  
 hladina leskne se zlatem a mědí.  
 Dne poslední paprsek zhas.